

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
282

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

309. Περί μεγίστων διαστάσεων και βαρών αγροτικών μηχανημάτων. 1
310. Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν όρμου Έλευθερών Νομού Καβάλας. 2
311. Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν «Χάλυκας—Νητάρη» του όρμου Βασιλικού—Ευβοίας. 3
312. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν Συναραμασικά Αττικής. 4
313. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν του Γαζανού Ποταμού ή Φαδελιανό Μετόχι Νομού Ήρακλείου πρό ιδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ». 5
314. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν «Τριάντα» Ρόδου πρό ιδιοκτησίας Β. Παπαβασιλείου. 6
315. Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Σαρακηνοῦ ή Λειβάδι Μαλλίων Ήρακλείου πρό της ιδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίκος. 7
316. Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Νεράλυμνος περιφέρειας Λιχάδος Ιστιαιάς πρό ιδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικής Αναπτύξεως Βορείου Ευβοίας. 8
317. Περί τών προϋποθέσεων χορηγήσεως υπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω αναπηρίας. 9
318. Περί κυρώσεως τροποποιήσεως του άρθρου 12 του Καταστατικού του Ταμείου Πρωτοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης. 10

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 225/1973 Πρ. Διάταγμα ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν. 11
- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 114/1973 Πρ. Διάταγμα ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν. 12

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 309

Περί μεγίστων διαστάσεων και βαρών αγροτικών μηχανημάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις:
- α) Του άρθρου 56, παρ. α «περί διαστάσεων και βαρών

τῶν αγροτικῶν μηχανημάτων, του Ν.Δ. 4233/1962 «περί κυρώσεως του Κώδικος Ὀδικῆς Κυκλοφορίας».

β) Του ὑπ' ἀριθ. 40/1972 Β.Δ. «περί κωδικοποιήσεως εις ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περί Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 465/1973 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὡς πρὸς τὰ μέγιστα ὅρια τῶν διαστάσεων καὶ βαρῶν τῶν αγροτικῶν μηχανημάτων, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα περί τῶν μεγίστων ὀρίων τῶν διαστάσεων καὶ βαρῶν τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων, ὡς ἡ ἐννοία αὐτῶν καθορίζεται ἐἰς τὸ ἄρθρον 21, του Ν. Δ/τος 4233/1962 «περί κυρώσεως του Κώδικος Ὀδικῆς Κυκλοφορίας».

2. Ἡ ἐν τῷ Β. Δ/τι 126/1973 (ΦΕΚ 37/12.2.1973) «περί μεγίστων ὀρίων διαστάσεων καὶ βαρῶν τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων καὶ ἐλέγχου αὐτῶν» προβλεπομένη εἰδικὴ ἄδεια κυκλοφορίας χορηγείται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 του ἄνω διατάγματος ἀναφερομένης ἀρμοδίας τεχνικῆς Ὑπηρεσίας του Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν του παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΦΕΣΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 310

Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν όρμου Έλευθερών Νομού Καβάλας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1972 αἴτησιν τῆς Βιομηχανικῆς Ἑπιχειρήσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ» Α.Ε., 2) τὸ Ν.Δ. 1249 ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1972 περί κυρώσεως τῆς Συμβάσεως μεταξὺ του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Α.Ε. «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ» διὰ τὴν ἱδρύσιν καὶ λειτουργίαν ἐν Δράμα βιομηχανίας χαρτο-

μάξης και λοιπών παραγώγων ξύλου, 3) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», 4) τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4171/1961, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 916/1971, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὁποῦ ὑπῆχθη ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, 5) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218482 ἀπὸ 18 Μαΐου 1973 διατυπωθεῖσαν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, 6) τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε.9036/1161 ἀπὸ 3 Μαΐου 1973 ἔγγραφον τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ4/7/131/Φ.21—δ ἀπὸ 1.8.1973 ὁμοιον τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων Γ4 τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 7) τὸ ὑπ' ἀριθ. 14756 ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Λιμενικοῦ Σώματος, 8) τὸ ὑπ' ἀριθ. 52154/11647/2624 ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, 9) τὸ ὑπ' ἀριθ. 507825 ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ε.Ο.Τ., 10) τὸ ὑπ' ἀριθ. 207 ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας περιφερείας Καβάλας, 11) τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1973 σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Καβάλας Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσον:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς Α.Ε. «ΑΘΗΝΑ-Ι.ΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ» Α.Ε. πρόσχωσιν θαλασσίας περιοχῆς ἐμβαδοῦ 20.752 μ.τ. κατεμένης εἰς τὸν ὅρμον Ἐλευθερῶν τοῦ κόλπου Καβάλας τοῦ Νομοῦ Καβάλας καὶ εὐρισκομένης ἔμπροσθεν τῆς συνεχομένης αὐτῇ χερσαίας ἐκτάσεως, διαχειριζομένης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς αὕτη εἰκονίζεται ὑπὸ στοιχεῖα Ε.Ο.Π.Ε. εἰς τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1973 τοπογραφικὸν διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:1.000 τοῦ μηχανικοῦ Δημοτρίου Χ. Παπαδημητρίου, δεόντως τεθεωρημένον ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Καβάλας.

Ἡ παρούσα ἔγκρισις παρέχεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς προσχώσεως δέον ὅπως πραγματοποιηθῇ ἀπαραιτῶς βάσει μελέτης, ἐγκριθεῖσας ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

2. Ἡ πρόσχωσις θέλει ἐκτελεσθῇ δι' ἐγκλιωτισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν διασκορπισμοῦ τῶν ἐναποτιθεμένων προϊόντων καὶ τῆς ἔνεκα τούτου ἀλλοιώσεως τῶν θαθῶν τῆς περιοχῆς, διαπάναις τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ἢ ἀπαιτήσεως τινος πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

3. Ἡ αἰτούσα ἑταιρεία οὐδὲν δικαίωμα κυριότητος θὰ κτήται: ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημιουργηθησομένου γηπέδου.

4. Κατὰ τὴν ἐπίχωσιν καὶ μετὰ ταύτην θὰ τηρηθῶσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἀρχῆς ὑποδειχθέντα μέτρα ασφαλείας.

5. Τὸ ἔργον δέον ὅπως φωτιστηκανθῇ τῇ ὑποδείξει τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων.

6. Μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς προσχώσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ νέου αἰγιαλοῦ, τὸ γηπέδον ὅπερ θέλει προκύψει ἐκ τῆς προσχώσεως μετὰ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, δύναται νὰ ἐκπονηθῇ ἡ παραχωρηθῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐπὶ τιμήματι, πρὸς τὴν ἐνδιαφερομένην ἐπιχείρησιν «Α.Ε. ΑΘΗΝΑ-Ι.ΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ» πρὸς ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῆς τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς.

7. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου δέον ὅπως ἀποσταλῶν εἰς τὴν Ὑδρογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ναυτικοῦ, σχεδιαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἀκριβῆ θέσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν περὶ τῆς θαθῶν (κλίμ. 1:2.000) ὡς καὶ τὴν γεωγραφικὴν του θέσιν (κλίμ. 1:20.000).

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις οἰουδήποτε ἔργου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην, ἄνευ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως, ἐκδοθεῖσας μετὰ τὰς κατεμένης διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 311

Περὶ ἐγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας ἐκτάσεως εἰς περιοχὴν «Κάλυκας—Νησάρι» τοῦ ὁρμου Βασιλικῆς—Εὐβοίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1972 αἴτησιν τῆς ἑταιρείας «ΣΕΛΜΑΝ Ἑλληνοελλετική Βιομηχανία Ἐπεξεργασίας Εὐλίας», 3) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218454 ἀπὸ 28 Ἀρθροῦ 9 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», 3) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218454 ἀπὸ 28 Μαΐου 1973 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας προϋποθέσεις, διατυπωθεῖσαν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, 4) τὰς ὑπ' ἀριθ. Γ4/1/3/Φ12/α ἀπὸ 16.3.1973 καὶ Γ4/9/77/Φ12—ιγ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1973 ἔγγραφα τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 14625/1882 ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1973 ὁμοιον τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 5) τὸ ὑπ' ἀριθ. 8628 ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Λιμενικοῦ Σώματος, 6) τὸ ὑπ' ἀριθ. 531859 ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ε.Ο.Τ., 7) τὸ ὑπ' ἀριθ. 17883/359/30.5.73 ἔγγραφον τοῦ ὙΠΕΘΟ—τομεὺς Βιομηχανίας, 8) τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1973 σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσον:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας «ΣΕΛΜΑΝ Ἑλληνοελλετική Βιομηχανία Ἐπεξεργασίας Εὐλίας Α.Ε. (πρόσχωσιν θαλασσίας περιοχῆς ἐμβαδοῦ 7648 μ², κατεμένης εἰς τὴν θέσιν «Κάλυκας—Νησάρι» τοῦ ὁρμου Βασιλικῆς—Εὐβοίας καὶ συνεχομένης τοῦ ἔμπροσθεν τῆς ἰδιοκτησίας τῆς χώρας αἰγιαλοῦ, ὡς αὕτη εἰκονίζεται ὑπὸ στοιχ. ΦΝ'Α'ΑΖΑΙΝΖΝΙΦ εἰς τὸ ἀπὸ 20.4.73 τοπογραφικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:1000 τοῦ Μηχανικοῦ Σίμου Μπρεζάτη, δεόντως τεθεωρημένον τὴν 2.6.1973 ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Εὐβοίας. Ἡ παρούσα ἔγκρισις παρέχεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς προσχώσεως θὰ γίνῃ ἀπαραιτῶς βάσει μελέτης, ἐγκριθεῖσας ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

2. Αἱ προσχώσεις θὰ ἐκτελεσθῶν δι' ἐγκλιωτισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν διασκορπᾶς τῶν ἐναποτιθεμένων προϊόντων καὶ τῆς ἔνεκα τούτου ἀλλοιώσεως τῶν θαθῶν τῆς περιοχῆς, διαπάναις τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας, καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ἢ ἀπαιτήσεως τινος πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

3. Ἡ αἰτούσα ἑταιρεία οὐδὲν δικαίωμα (Κυριότητος) θὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δημιουργηθησομένου γηπέδου.

4. Τὸ κρηπίδωμα τοῦ ἐκ τῆς προσχώσεως γηπέδου, δέον ὅπως φωτιστηκανθῇ μερίμνη τῆς ἑταιρείας, τῇ ὑποδείξει τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων.

5. Νὰ προβλεφθῇ σύστημα πυροσβέσεως, κατὰλληλον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν διὰ τῶν ἐν λόγω ἔργων ἐξυπηρετηθησομένων ἐν τῷ μέλλοντι ἐργασιῶν καὶ μεταφορῶν ἐν γένει.

6. Νὰ λαμβάνωνται τὰ ὑπὸ τῶν κατεμένων διατάξεων προβλεπόμενα μέτρα ἀποφυγῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης, εἰς πε-

ρίπτωσιν καθ' ἣν θὰ πραγματοποιοῦνται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας, πετρελεύσεις πλοίων.

7. Ἐργὺς τῶν λιμενικῶν ἔργων θέον ὅπως ἀνεγερθῇ οἰκίσκος πρὸς δημιουργίαν Λιμενικοῦ Φυλακείου.

8. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ὑδρογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ναυτικοῦ σχεδιαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἀκριβῆ θέσιν τούτων μετὰ τῶν περὶ ἐξ ἑαθῶν (κλίμαξ 1:500) ὥς καὶ τὴν γεωγραφικὴν τῶν θέσιν (κλίμαξ 1:25000).

9. Μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς προσχώσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ νέου αἰγιαλοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, τὸ ἐκ τῆς προσχώσεως ταύτης προκύψαν γήπεδον, μετὰ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐπὶ τμήματι, πρὸς τὴν εἰρημένην Ἀνώγειον Ἑταιρείαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκαταστάσεών της.

10. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις οἰουδήποτε ἐτέρου ἔργου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἀνευ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως, ἐκδοθησομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 312

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6, 2) τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 187.2/105/1972 ἀπὸ 17 Μαρτίου 1972 ἐγγράφου σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 891 ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1973 πρᾶξιν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103/5.9.1972 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκροτηθείσης τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1971 διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Μουτζαλιᾶ θεωρηθὲν τὴν 18 Δεκεμβρίου 1971 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἀττικῆς τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1971 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 313

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν τοῦ Γαζανοῦ Ποταμοῦ ἢ Φοδελιανὸ Μετόχι Νομοῦ Ἡρακλείου πρὸ ἰδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6.

2) Τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/194/73/16.5.1973 ἐγγράφου σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 885/25.8.1973 πρᾶξιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν τοῦ Γαζανοῦ Ποταμοῦ ἢ Φοδελιανὸ Μετόχι Ν. Ἡρακλείου πρὸ ἰδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ» ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ ἀπὸ Μαρτίου 1973 διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωάννου Μανασάκη, θεωρηθὲν τὴν 23.3.1973 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἡρακλείου τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 2.4.1973 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 314

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν «ΤΡΙΑΝΤΑ» Ρόδου πρὸ ἰδιοκτησίας Β. Παπαθασιλείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6.

2) Τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 1872/39/73/30.1.73 ἐγγράφου σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 884/25.8.1973 πρᾶξιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν «ΤΡΙΑΝΤΑ» Ρόδου πρὸ ἰδιοκτησίας Β. Παπαθασιλείου, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωάννου Γιωτοπούλου, θεωρηθὲν τὴν 4.4.1973 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Δωδεκανήσου τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 16.11.1972 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 315

Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Σαρακηνού ή Λειβάδι Μαλλίων 'Ηρακλείου πρό της ιδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίκου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

- 1) Τάς διατάξεις των άρθρων 1 έως 7 του Α.Ν. 2344/1940 «περί αίγιαλου και παραλίας» και ειδικώτερον του άρθρου 6.
- 2) Τήν διατυπωθείσαν διά του ύπ' αριθ. Φ. 1872/122/73/2.4.73 έγγραφου σύμφωνον γνώμην του 'Αρχηγείου Ναυτικού.
- 3) Τήν ύπ' αριθ. 882/25.8.1973 πράξιν της τριμελούς εξ 'Υπουργών 'Επιτροπής, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

''Αρθρον μόνον.

Έγκρίνομεν προς προσαύξησιν του αίγιαλου την δημιουργίαν ζώνης παραλίας εις θέσιν Σαρακηνού ή Λειβάδι Μαλλίων — 'Ηρακλείου, πρό ιδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίκου, ως ή όριογραμμή ταύτης καθωρίσθη υπό της κατά τό άρθρον 5 του Α.Ν. 263/68 'Επιτροπής και έχαραχθή εις τό από Μαρτίου 1972 διάγραμμα, υπό κλίμακα 1:500 του Μηχανικού 'Αλεξ. Μπακουνάκη, θεωρηθέν την 31.1.1973 υπό της Διευθύνσεως Τεχνικών 'Υπηρεσιών Νομού 'Ηρακλείου τό συνοδεύον την από 3.2.1973 σχετικήν έκθεσιν της προαναφερθείσης 'Επιτροπής.

Είς τον αυτόν επί των Οικονομικών 'Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τη 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 316

Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν ΝΕΡΑΛΥΜΝΟΣ περιφερείας ΔΙΧΑΔΟΣ 'Ιστιαίας πρό ιδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικής Αναπτύξεως Βορείου Εύβοίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

- 1) Τάς διατάξεις των άρθρων 1 έως 7 του Α.Ν. 2344/1940 «περί αίγιαλου και παραλίας» και ειδικώτερον του άρθρου 6.
- 2) Τήν διατυπωθείσαν διά του ύπ' αριθ. Φ. 187.2/120/73 από 2 'Απριλίου 1973 έγγραφου σύμφωνον γνώμην του 'Αρχηγείου Ναυτικού.
- 3) Τήν ύπ' αριθ. 895 από 25 Αυγούστου 1973 πράξιν της διά της ύπ' αριθ. 103/5.9.1972 πράξεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου συγκροτηθείσης τριμελούς εξ 'Υπουργών 'Επιτροπής, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

''Αρθρον μόνον.

Έγκρίνομεν προς προσαύξησιν του αίγιαλου την δημιουργίαν ζώνης παραλίας εις θέσιν ΝΕΡΑΛΥΜΝΟΣ περιφερείας ΔΙΧΑΔΟΣ 'Ιστιαίας πρό ιδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικής Αναπτύξεως Βορείου Εύβοίας, ως ή όριογραμμή ταύτης καθωρίσθη υπό της κατά τό άρθρον 5 του Α.Ν. 263/68 'Επιτροπής και έχαραχθή εις τό διάγραμμα, υπό κλίμακα 1:500 του Μηχανικού 'Ηλία Χ. Αιγυπτιιάδη θεωρηθέν την 7 'Ιουλίου 1970 υπό της Διευθύνσεως Τεχνικών 'Υπηρεσιών Νομού Εύβοίας τό συνοδεύον την από 6 Φεβρουαρίου 1973 σχετικήν έκθεσιν της προαναφερθείσης 'Επιτροπής.

Είς τον αυτόν επί των Οικονομικών 'Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τη 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 317

Περί των προϋποθέσεων χορηγήσεως ύπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω άναπηρίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

1. Τά διατάξεις:

α) Του άρθρου 4 παράγραφοι 2 και 3 του Ν.Δ. 1390/1973 «περί επεκτάσεως της ασφαλίσεως του ΟΓΑ και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί αυτού νομοθεσίας».

β) Του άρθρου 12 παράγραφος 3 του Ν.Δ. 4575/1966.

γ) Του Ν. Δ/τος 1379/1973 «περί Συμβουλίων και 'Επιτροπών άρμοδιότητας 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών» (Φ.Ε.Κ. 87/14.4.1973 τ. Α').

δ) Του ύπ' αριθ. 40/1972 Β. Δ/τος «περί κωδικοποιήσεως εις έναίον κείμενον των ισχυουσών διατάξεων περί 'Υπουργικού Συμβουλίου και 'Υπουργείων».

2. Γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΓΑ έκφρασθείσαν κατά την Συνεδρίασιν της 30ης 'Ιουνίου 1973 τούτου.

3. Τήν ύπ' αριθ. 595/5.9.1973 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, προτάσει του 'Ημετέρου επί των Κοινωνικών 'Υπηρεσιών 'Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

''Αρθρον 1.

Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ήσφαλισμένων του ΟΓΑ, λόγω άναπηρίας έφ' όρου ζωής.

Ο ήσφαλισμένος εις τον 'Οργανισμόν Γεωργικών 'Ασφαλίσεων έχει δικαίωμα εις σύνταξιν άναπηρίας εκ του 'Οργανισμού τούτου, έφ' όσον συντρέχουν άπασαι αί κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Έάν έχη καταστή συνεπεία παθήσεως ή βλάβης, διαρκώς και έφ' όρου ζωής, άνίκανος προς άσκησιν του συνήθους βιοποριστικού επαγγέλματός του, ως και παντός παρεμφερούς τοιούτου, εις βαθμόν τουλάχιστον 67%, μετά την έναρξιν ισχύος του Β. Δ/τος 504/1957 «περί χορηγήσεως συντάξεως λόγω άναπηρίας εις τους ήσφαλισμένους του ΟΓΑ» και μετά την υπαγωγήν του εις την ασφάλισιν του ΟΓΑ, ούχι δέ πρό της συμπληρώσεως του 21ου ούδέ μετά την συμπλήρωσιν του 65ου έτους της ηλικίας του.

β) Έάν έχη άπασχοληθῇ, κατά κύριον βιοποριστικόν επάγγελμα, εις εργασία, δι' ός τά άσκούντα ταύτας πρόσωπα υπάγονται εις την ασφάλισιν του ΟΓΑ:

αα) Κατά τά πέντε ήμερολογιακά έτη, άμέσως προηγούμενα του έτους, καθ' ό κατέστη άνάπηρος, κατά τά έν τῷ προηγούμενῳ έδαφίῳ οριζόμενα ή

ββ) 'Επί δέκα, τουλάχιστον, έν συνόλῳ έτη, εκ των οποίων συνεχώς τά τρία ήμερολογιακά, τά άμέσως προηγούμενα του έτους, καθ' ό κατέστη άνάπηρος και

γγ) Προκειμένου περί καταστάσεως άναπήρου συνεπεία άτυχήματος από της έναρξεως του ήμερολογιακού έτους του άμέσως προηγούμενου εκείνου καθ' ό ύπέστη τό άτύχημα και μέχρι της ήμέρας του άτυχήματος, εάν δέ τό άτύχημα είναι εργατικόν, συνεχώς κατά τό πρό της ήμέρας του άτυχήματος εξάμηνον.

γ) Έάν από της έπελεύσεως της, κατά τό θῖπο στοιχ. α' έδαφίου του παρόντος άρθρου, άναπηρίας του μέχρι της ύποβολής της αίτήσεως προς συνταξιοδότησιν του, δέν ήσκησεν έτερον κύριον επάγγελμα, εξ ου νά άντλή τον βιοπορισμόν του.

Βραχυχρόνιοι ἐπ' ευκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται ἐντός τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτήρα ἀλλογῆς ἐπαγγέλματος, δὲν λογίζονται ὡς ἀσκήσεις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐννοίαν.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνη σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

γ) Ἐὰν δὲν κατέστη ἀνάπηρος συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, δι' ὃ νὰ ἔχη τελεσιδικίως καταδικασθῇ.

στ) Προκειμένου περὶ ἐγγάμου γυναικός, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ σύζυγος αὐτῆς δὲν λαμβάνη σύνταξιν, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἐξαίρεσις τῆς μὴ συμβιούσης μετὰ τοῦ συζύγου τῆς λόγω διαστάσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀριζόμενα ἐν παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. 4169/1961, «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστήθη.

Ἄρθρον 2.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως καταστάτων ἀναπήρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1967.

Πρώτῳπα, ἂντινα ἦσκησαν ἐπάγγελμα ἐκ τῶν παραγράφων 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀναφερομένου, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχ. β' ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, καταστάτῃ συνεπείᾳ παθίσεως ἢ βλάβης, διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἀνίκανα πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος τῶν, ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιοῦτου, εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67%, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1957, ἔχουν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας, ἐφ' ὅσον:

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ' ἕως καὶ στ' ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν ἔχουν συμπληρώσει τὸν 21ον οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως τῶν, διαμένουσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεώς τῶν, ἢ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα πληθυσμοῦ μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

Ἄρθρον 3.

Συνταξιοδότησις ἀναπήρων τέκνων ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ.

Πρώτῳπα πληροῦνται τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας», συντρέχουσιν καὶ τῶν προϋποθέσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ, ε καὶ στ ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος, ἔχουν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας:

α) Τὰ θυνάμενα νὰ συνταξιοδοτηθῶν ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, ἐὰν ὁ πατὴρ τῶν, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ἐτύγχανεν ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν ἦσκησεν ἐπάγγελμα, δι' ὃ τ' ἀσχοῦντα τοῦτο πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ καὶ

β) Τὰ θυνάμενα νὰ συνταξιοδοτηθῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἴναι ἡσφαλισμένος εἰς τὸν ΟΓΑ, τοῦλάχιστον, καθ' ὅλην τὴν τριετίαν πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδοτήσιν τῶν ἢ τυγχάνη συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ.

Ἄρθρον 4.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως ἡσφαλισμένων προσωρινῶς ἀναπήρων.

1. Ἠσφαλισμένος καταστάς, μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν, προσωρινῶς καὶ ἐπὶ πριετίαν τοῦλάχιστον ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος του,

ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιοῦτου, εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67%, δικαιούται συντάξεως, δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης του, ἐφ' ὅσον:

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β' ἕως καὶ στ' ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας του ἔχει συμπληρώσει τὸ 21ον οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας διαμένει εἰς τὸν τόπον τῆς ἀπασχολήσεώς του, ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα πληθυσμοῦ μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χορηγουμένη σύνταξις παραινέται ἐφ' ὅσον χρόνον ἠθέλε καθορισθῇ, δι' ἀποφάσεως τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργάνων, ὅτι ὑφίσταται ἢ, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν.

3. Ἡ λόγω προσωρινῆς ἀναπηρίας σύνταξις μετατρέπεται εἰς ἐφ' ὅρου ζωῆς τοιαύτην:

α) Ἐὰν δι' ἀποφάσεως τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων ὁργάνων, διαπιστωθῇ ὅτι συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος ἢ

β) Ἐὰν ἡ προσωρινῇ ἀναπηρίᾳ τοῦ συνταξιούχου λήγῃ κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἢ

γ) Ἐὰν ἡ προσωρινῇ ἀναπηρίᾳ τοῦ συνταξιούχου λήγῃ κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 60ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχη συνταξιοδοτηθῇ συνεχῶς ἐπὶ 15 ἔτη.

Ἄρθρον 5.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ ἀρμοδιότης πρὸς διαπίστωσιν τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν καὶ τῶν συνεπειῶν ταύτης ἐπὶ τῆς ἀπασχολήσεως τῶν αἰτουμένων σύνταξιν προσώπων, ὡς καὶ τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος, ἀνάγκης συμπαραστάσεως τοῦ ἀναπήρου παρ' ἐτέρου προσώπου, ἀνήκει αποκλειστικῶς εἰς τὰ ὅργανα τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966. Αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τῶν ὁργάνων τούτων ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν τῆς ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου ἀναπηρίας τῶν αἰτουμένων τὴν σύνταξιν καὶ γίνονται ὑποχρεωτικῶς δεκταὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ὁργάνων.

2. Ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν εἰς ποσοστὸν ἄνω τοῦ 67%, προϋπάρχουσα εἴτε τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος προσώπων, τῆς ἐνάρξεως τῆς, κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, ἀπασχολήσεώς τῶν, εἴτε τῆς συμπληρώσεως ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα εἰς σύνταξιν. Τὰ κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται, εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὡς ἀπασχολούμενα διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀνικανότητός τῶν, δύνανται νὰ δικαιωθῶν συντάξεως, ἐὰν, ἀφαιρουμένου τοῦ προϋπάρχοντος ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητός τῶν, κριθῶν, διὰ νέαν βλάβην ἢ πάθησιν ἢ οὐσιώδη ἐπιδείνωσιν τῆς παλαιᾶς τοιαύτης, ἀνίκανα διὰ τὴν περαιτέρω ἀσκήσιν τοῦ, δι' ὃ τυγχάνουν ἡσφαλισμένα, ἐπαγγέλματος τῶν εἰς ποσοστὸν τοῦλάχιστον 67%, ἐπὶ τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός τῶν.

3. Ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ 67%, προϋπάρχουσα τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ αἰτούντος τὴν συνταξιοδότησιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ ἢ τῆς συμπληρώσεως ὑπὸ τούτου τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, προσμετρεῖται εἰς νεωτέραν βλάβην ἢ πάθησιν ἢ οὐσιώδη ἐπιδείνωσιν τῆς προηγουμένης παθίσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ποσοστοῦ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν.

4. Προκειμένου περὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος, προσώπων, ἡλικίας κάτω τῶν

18 ετών, τὰ κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίᾳ πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργανα ἀποφαίνονται, ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν συνταξιοδότησιν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του μέλλει νὰ εἶναι, κατὰ πρῶτον, ἀνικανὸς πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντος ἐπιπορευτικῶς ἐπαγγέλματος εἰς ἐκδύμιν τοῦλάχιστον 67%. Ἐὰν πρόσωπα ταῦτα, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, υποβάλλονται εἰς νέαν ἐξέτασιν, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπο στοιχείου α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀναπηρίας, ἐπὶ τῷ τέλει παρατάσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως των.

Ἄρθρον 6.

Ἐπανεξέτασις συνταξιούχου.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐπανεξέτασιν συνταξιούχου παρὰ τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων ὁργάνων, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενης, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἢ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως του. Ἐὰν, ἐν περιελθόντων εἰς γνώσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ στοιχείων, πιθανολογῆται, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενη ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, ὡς εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 7.

Ποσὸν συντάξεως ἀναπηρίας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἰσούται πρὸς τὸ ἐκάστοτε ποσὸν τῆς συντάξεως γήρατος, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρωθῇ μεταγενεστέρως. Εἰς τὰς ἐγγράμους καταβάλλεται πάντοτε τὸ ἐκάστοτε κατωτάτον ποσὸν τῆς συντάξεως γήρατος.

2. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1974 τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον μηνιαῖον ποσὸν τῆς συντάξεως, τῆς χορηγουμένης εἰς τοὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ἀναπήρους εἰς ποσοστὸν 100%, προσυξάνεται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τῆς ἐκάστοτε κατωτάτης μηνιαίας συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὁ ἀναπήρος εὐρίσκειται διαρκῶς εἰς κατὰστασιν ἀπαιτούσαν συνεχῇ ἐπίδωξιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἐτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

Ἄρθρον 8.

Ἐνδεῆς καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ πρὸς συνταξιοδότησιν προϋποθέσεις, ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει καταβάλλεται ἀνδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός, καθ' ὃν υποβάλλεται ἡ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτηση.

2. Κατ' ἐξίχεσιν, τὰ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος πρόσωπα, δύναται νὰ δικαιωθῶν συντάξεως ἀνδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1973, ἐφ' ὅσον ὑποβάλουν τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἴτησιν των ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Διακοπὴ καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως διακόπτεται:

α) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λαμβάνῃ σύνταξιν, δι' οἰκονομικὰς αἰτίας, ἐξ ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ σύζυγος τῆς συνταξιούχου λαμβάνῃ σύνταξιν, δι' οἰκονομικὰς αἰτίας, ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν τελευτούντων ἐν διαστάσει μετὰ τῆς συζύγου των γυναικῶν, κατὰ τὰ ἐιδικότερα διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁριζόμενα ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961.

ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστήθη, καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ὧν ὁ σύζυγος ἔτυχε συντάξεως ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

γ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προσωρινῆς ἀναπηρίας τοῦ συνταξιούχου, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ ταύτης δὲν προσέλθῃ πρὸς ἐπανεξέτασιν τοῦ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Κανονισμόν ἀρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργάνων, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσίς του δὲν δικαιολογῆται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας.

δ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῦν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐὰν ὁ, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παραγρ. 4 τοῦ παρόντος, υποβάλλόμενος εἰς ἐπανεξέτασιν συνταξιούχος κληθεῖς δὲν προσέλθῃ διὰ τὴν ταύτην ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσίς του δὲν δικαιολογῆται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας.

2. Ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' τῆς προηγούμενης παραγράφου διακοπὴ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἤρξατο καταβάλλομένη τῇ συνταξιούχῳ ἡ εἰς τὸν σύζυγον τῆς συνταξιούχου, ἡ ἐτέρα σύνταξις καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος τῆς διακοπῆς τῆς καταβολῆς.

Ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς προηγούμενης παραγράφου διακοπὴς σύνταξις, ἀρχεῖται ἐκ νέου καταβάλλομένη ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός καθ' ὃν δὲν προσέλθῃ ὁ συνταξιούχος πρὸς ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ἐκ τῆς ἐπανεξετάσεως, ὅτι συντρέχουν αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 10.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται:

α) Ἐὰν ὁ συνταξιούχος κληθεῖς, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς ἐπανεξέτασιν του, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, δὲν προσέρχεται πρὸς εξέτασιν ἢ προσερχόμενος δὲν ἐκτελῇ τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων.

β) Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ συνταξιούχος παραλείπει νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, μεταβολὴν εἰς τὴν προσωπικὴν ἢ οἰκογενειακὴν κατάστασιν του, ἐπηρεάζουσαν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἢ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμά του.

γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν περιέλθῃ εἰς γνώσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ, ὅτι ὁ συνταξιούχος ἢ ὁ σύζυγος συνταξιούχου ὑπέβαλεν αἴτησιν πρὸς συνταξιοδότησιν του ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

2. Ὁ τρόπος καὶ χρόνος τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, καθορίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966.

Ἄρθρον 11.

Λήξεις δικαιώματος.

Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει:

α) Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ ὁ προσωρινῶς ἀνάπηρος συνταξιούχος ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τὸ κατὰ νόμον συντάξιμον ποσοστὸν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν.

β) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ τὰ περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος πρόσωπα συμπληροῦν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διαπιστωθῇ, ὅτι ἔπαυσεν ὑφίστασθαι, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπο στοιχείου α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντος ἐπιπορευτικῶς ἐπαγγέλματος.

γ) Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἤρθησαν αἱ προϋποθέσεις ἐφ' ὃς ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις ἀναπηρίας εἰς ἐν διαστάσει μετὰ τοῦ συζύγου τῆς τελευτήσαν ἐγγαμὸν γυναῖκα, κατὰ τὰ ἐιδικότερα διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁριζόμενα ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς αὕτη ἀντικατεστήθη.

δ) Είς τὰς παρὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος περιπτώσεις, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως ὀργάνου, δι' ἧς ἀποφασίζεται ἡ δριστικὴ διακοπὴ τῆς συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ἀνασταλῇ ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, ὅτε τὸ δικαίωμα λήγῃ ἂν ἢ ἀνεστάλῃ ἡ καταβολή.

Ἄρθρον 12.

Ἐκπροσώπησις ἀνηλίκων.

1. Οἱ μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματός των, τὴν εἰσπραξίν τῆς συντάξεώς των καὶ πᾶσιν σχετικὴν μὲ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα των ἐνέργειαν, ἐκπροσωποῦνται:

α) Ὑπὸ τοῦ πατρὸς των.

β) Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀφανείας, δικαστικῆς ἀντιλήψεως, νομίμου ἢ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως, ἢ ἐκπτώσεως τοῦ πατρὸς τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, ἢ ἀδυναμίας ἀσκήσεως ταύτης λόγῳ μονίμου ἀπουσίας του ἐξ Ἑλλάδος ἢ δι' ἄλλον λόγον, ὑπὸ τῆς μητρός των.

γ) Ἐν περιπτώσει διαζυγίου ἢ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου τῶν γονέων, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ συμβιώσεως τούτων λόγῳ διαστάσεως, ὑπὸ τοῦ γονέως, μετ' οὗ συμβῇ τὸ ἀνήλικον τέκνον.

δ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, συντρεχουσὼν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς παρούσης παραγράφου λόγων διὰ τὸν πατέρα, δὲν ὑπάρχει ἐν ζωῇ ἡ μήτηρ, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συντρέχουν καὶ διὰ ταύτην οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω λόγοι ἢ ἔχει ἐκπέσει αὕτη τῆς ἐπιμελείας τῶν τέκνων, κατὰ σειρὰν, ὑπὸ τοῦ συμβιούντος μετὰ τοῦ τέκνου ἐν Ἑλλάδι: α) πάππου, προηγουμένου τοῦ ἐκ πατρὸς τοιούτου, β) μάμης, προηγουμένης τῆς ἐκ πατρὸς τοιαύτης, γ) πρεσβυτέρου ἐνηλίκου ἀδελφοῦ.

2. Διὰ συντάξεις καταβαλλομένας εἰς πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερομένων πρὸ τῆς ἐναντι τοῦ ΟΓΑ νομιμοποιήσεως ἐτέρου ἐκπροσώπου, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει ὁ Ὄργανισμὸς οὗτος, τῶν δικαιούχων θυγατέων καὶ στραφούν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος.

Ἄρθρον 13.

Συνταξιοδότησις χρηρῶν συνταξιούχων.

Διὰ τὴν λόγῳ γήρατος συνταξιοδότησιν τῶν χρηρῶν συνταξιούχων λόγῳ ἀναπηρίας ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

Ἄρθρον 14.

Ἀποδείξις ἡλικίας.

Ἡ ἡλικία τῶν αἰτουμένων σύνταξιν ἀναπηρίας καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἁρθρῳ 4 παρ. 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/73.

Ἄρθρον 15.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς προϋπόθεσις ἀναγνωρίσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἀπαιτεῖται χρόνος ἀπασχολήσεως τοῦ αἰτουμένου ἢ διαμονὴ αὐτοῦ εἰς ὠρισμένην περιοχὴν, προσωρινὰ δεδικοιολογημένα: διακοπαὶ τῆς ἀπασχολήσεως, λόγῳ ἀσθενείας ἢ δι' ἄλλον λόγον ἀνωτέρας εἰας, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτήρα ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ προσωρινὰ δεδικοιολογημένα διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἀπομακρύνσεις ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς ἑαῖρος τοῦ αἰτούντος.

2. Ὅπου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς ἀρνητικὴ προϋπόθεσις ἀναγνωρίσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἀπαιτεῖται ἡ μὴ συνταξιοδότησις, ἐξ οἰουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ φορέως, ἐξαίρεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου χορηγουμένη πολιτικὴ σύνταξις καὶ ἡ τοιαύτη εἰρηνικῆς περι-

δοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου χορηγουμένη εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκὸν ταύτης.

3. Ὁ χρόνος συνταξιοδότησεως λόγῳ ἀναπηρίας λογίζεται ὡς χρόνος ἀσχολήσεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Ἄρθρον 16.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος λήγει ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504/1967 Β. Δ/τος.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κρίνονται καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τούτου κατὰ τὰς προϋποθέσεις διατάξεις, ἐξαίρεται τοιούτων αἰτήσεων προσώπων ἀποκτώντων δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1390/73 Ν. Δ/τος, αἵτινες κρίνονται πάντοτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

(10)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 318

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἁρθροῦ 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 87/36 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους» (Φ.Ε.Κ. 390/36 τ. Α'), β) τοῦ ἁρθροῦ 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 753/48 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀρροφῶν τὴν περὶ τῶν Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν» (Φ.Ε.Κ. 203/48 τ. Α'), γ) τοῦ ἁρθροῦ 39 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40/1972 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαχὸν καίμενον τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (Φ.Ε.Κ. 13/72 τ. Α'), δ) Ν.Δ. 1379/73 «περὶ Συμβουλίου καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (Φ.Ε.Κ. 87/14.4.73 τ. Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 552/73 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζουσα καὶ διατάσσουσα:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1973 πράξεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης ἀποφασισθεῖσα τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης, κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 212 ἀπὸ 6.2.60 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 46/13.4.60 τ. Α') καὶ τροποποιηθέντος διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 63 ἀπὸ 30.12.64 (Φ.Ε.Κ. 16/1.2.65 τεύχος Α') καὶ 773 ἀπὸ 5.9.66 (Φ.Ε.Κ. 195/3.10.66 τ. Α') Β. Δ/των ἔχοντα οὕτω:

1. Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 773/66 (Φ.Ε.Κ. 195/3.10.66 τ. Α') Β. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν χορήγησιν ἐφ' ἅπασι τακτικῶν βοηθημάτων, ἅτινα καθορίζονται ὡς ἐξῆς:

Εἰς ἕκαστον δικηγόρον διακραζόμενον ἐκ τοῦ Ταμείου ἐπὶ σκοπῷ συνταξιοδότησεως παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν λόγῳ

πολυμετρώς υπηρεσίας ή ανάταυ νοσήματος ή αναπηρίας και συνταξιοδοτούμενον παρά τούτου, χορηγείται ἐφ' ἅπαξ τακτικὸν βοήθημα ἐφ' ὅσον διατέλεσε μέτοχος τοῦ Ταμείου ἐπὶ πενταετίαν.

2. Τὸ ἐφ' ἅπαξ τακτικὸν βοήθημα διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει βύεττὴ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνέρχεται εἰς ἐνεργήοντα χιλιάδας δραχμῶν (90.000).

Διὰ τοὺς ἔχοντας ὀλιγώτερα τῶν 35 ἐτῶν μετοχικῆς υπηρεσίας, τὸ ἐφ' ἅπαξ τοῦτο χρηματικὸν βοήθημα ἀνέρχεται εἰς τόσα τριακοντὰ πέμπτα τοῦ ἀνωτέρω βοηθήματος τῶν ἐνεργήοντα χιλιάδων δραχμῶν (90.000), ὅσα τὰ ἔτη υπηρεσίας τοῦ μετόχου. Ἐν περιπτώσει κλάτματος ἔτους, ἀν τοῦτο εἶναι συμπληρωμένον ἐξάμηνον λογίζεται ὡς πλήρες ἔτος, ἄλλως οὐδαμῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Τα αὐτὰ ποσὰ καταβάλλονται καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος καταστατικοῦ δικαιούχους ἤτοι τοὺς κληρονόμους ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ μετόχου.

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(11)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 225/1973 Πρ. Δ/γμα «περὶ συστάσεως θέσεων πολιτικοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἐπ' ἀνδρῶσιν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Ναυτιλιακῆς Πολιτικῆς» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 ΦΕΚ (τεύχος Α') τῆς 12ης Σ/ερίου 1973, ἐπιφέρειται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις:

Ὁ εἰς τὸν δέκατον τέταρτον (14ον) στίχον τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 225/73 Πρ. Δ/τος, ἀριθμὸς Ν.Δ. «333/70», διορθοῦται εἰς «533/70».

(Ἐκ τοῦ ΥΠΝΜΕ)

(12)

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 165 ΦΕΚ, τεύχος Α', τῆς 28.7.1973 Πρ. Δ/γμα ὑπ' ἀριθ. 114 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26.2.1966 Διεθνoῦς Συμβάσεως σχετικῶς μετὰ τὴν εὐδύνην τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τὸν θάνατον καὶ τραυματισμὸν ἐπιβατῶν κλπ.», ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις ἡμαρτημένων:

α) Εἰς τὸ ἄρθρον πρῶτον, παράγραφον 2, στίχον τρίτον τῆς δι' αὐτοῦ κυρουμένης Συμπληρωματικῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «ὀργάνων» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «ὀργάνου».

β) Εἰς τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 6, στίχον τρίτον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «CIM» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «CIV».

γ) Εἰς τὸ ἄρθρον 16, παράγραφον 1, στίχον τέταρτον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «δύνανται» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «δύνανται».

δ) Εἰς τὸ ἄρθρον 20, παράγραφον 2, στίχον δεῦτερον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «δύνανται» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «δύνανται».

ε) Εἰς τὸ ἄρθρον 28, ἐδάφιον πέμπτον, στίχον δεῦτερον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ φράσις «χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηχοστοῦ ἔτους» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηχοστοῦ ἔκτου».

στ) Εἰς τὸν εἰκοστὸν ἑβδομον στίχον τοῦ ὡσαύτως κυρουμένου Πρωτοκόλλου Α', ὁ ἀριθμὸς «11» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «1».

ζ) Εἰς τοὺς τρίτον καὶ τέταρτον στίχους τοῦ ὡσαύτως κυρουμένου Πρωτοκόλλου Β', ἡ φράσις «Κεντρικοῦ Γραφείου διεθνῶν μετανῶν μεταφορῶν διὰ σιδηρῶν» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «Κεντρικοῦ Γραφείου διεθνῶν μεταφορῶν διὰ σιδηροδρόμων».

(Ἐκ τοῦ ΥΠΝΜΕ)